

Eliška Bočková roz. Pykalová

Eliška Bočková se narodila 23.9.1942 ve Zlíně. Po 2.světové válce se jí narodila ještě sestra a bratr. V r. 1948 začala chodit na základní školu ve Zlíně, po jejím ukončení nastoupila na střední školu, kterou úspěšně ukončila maturitní zkouškou v r. 1959.

Po dlouhém rozhodování a bez vědomí rodičů se přihlásila na vojenskou školu do Žamberka. Po splnění všech zdravotních testů jí přišlo vyrozumění o přijetí. Na vojenskou školu – Škola pozemních specialistek letectva (ŠPSL) - nastoupila v r. 1959. V Žamberku zůstala jeden rok, poté byla převelena do Prahy. Tady byla zařazena na Ústřední velitelské stanoviště (ÚVS) na pozici planžetistky.

V roce 1960 se seznámila se svým budoucím manželem Jiřím Bočkem, v té době vojákem základní služby. Po dvou letech známosti byla svatba a oba zůstali jako vojáci u armády.

V roce 1962 nastalo první z mnoha stěhování. Další armádní štace zavedla Elišku Bočkovou k posádce do Jindřichova Hradce. Pro ni velice zajímavou práci planžetistky vyměnila za práci v kanceláři, ale možnost získání bytu pro rodinu rozhodla pro Hradec. Zde zůstala do roku 1971. Narodila se jí tady první dcera Eliška (1964) a druhý syn Jiří (1966). Rodinné potíže – nemoc jejího otce – ji donutili k další změně. Zažádala o přeložení k pluku do Holešova. Narodilo se jí tady třetí dítě – syn Vlastimil (1973). Setrvala zde až do smrti svého otce (1975), aby se o něj mohla starat. V Holešově si udělala důstojnické zkoušky a posunula svou kariéru nahoru.

Po jeho smrti přišlo další stěhování. Tentokrát byla převelena do Českých Budějovic. V r. 1991 jí tragicky zahynul manžel. Bylo jí pouhých 48 let, a proto si po určité době našla nového partnera, pana Peštu, který žil v Táboře. Do Tábora se za ním přistěhovala a také tady nastoupila k místní vojenské posádce. Tady sloužila do r. 1997. Svou vojenskou kariéru ukončila na pozici majorky.

Během svého života se stěhovala několikrát. Ať už z pracovních nebo rodinných důvodů. Zlín, Žamberk, Praha, Plavsko, Holešov, Jindřichův Hradec, České Budějovice, Tábor. Dnes žije (už 27 let v Táboře), má tři děti, 6 vnoučat a jedno pravnouče. Během své vojenské kariéry nikdy nevstoupila do KSČM. Věděla, že ji to může ohrozit kariéru, ale to se nakonec nestalo. Patřila k 20 % nestraníkům v armádě (v důstojnických funkcích jich bylo ještě méně) a jak sama říká – „nikdo mi pistoli u hlavy nedržel abych podepsala“. Dnes je Elišce Bočkové 77 let a má za sebou mnoho zkoušek, při kterých obstála – těžké

chvíle mladé dívky v armádě, výchova 3 dětí, smrt manžela, vážná nemoc. Vše zvládla na jedničku a můžeme říci, že je to statečná a silná ŽENA MEZI MUŽI.